

1. maj-tale 2018 v/Eva Flyvholm

Jeg vil gerne begynde med at sende en stor hilsen til alle de offentligt ansatte, der lige har været igennem en hård og vigtig overenskomstkamp. Det har givet så meget håb og inspiration at se jer kæmpe. Tak for det!

I kæmper ikke kun for jer selv. For vi andre er dybt afhængige af jer! I tager jer af de gamle. I plejer de syge. I passer på vores børn. I rydder sneglatte veje, så vi kan komme sikkert frem. Og I gør det under alt for pressede forhold.

I er velfærdens helte, og vi er med jer! Også i fremtiden, når der skal kæmpes videre mod nedskæringer, for flere kollegaer og mere tillid. Det har I fortjent.

Jeg tror at vi der er samlet her i dag, godt kan forstå hvorfor sygeplejersken, vejarbejderen og pædagogen skal have mere i løn og ordentlige arbejdsforhold.

Men det var åbenbart meget svært for arbejdsgivernes forhandlere at fatte. De talte endda om grådige offentligt ansatte. Det er simpelthen så frækt. Heldigvis er deres argumenter faldet til jorden med et kæmpe brag.

Jeg tror at mange politikere og arbejdsgivere ville have godt af at prøve et par måneders aktivering blandt velfærdens kernetropper – og få sig et realitetstjek.

Det hårdeste – og måske også vigtigste – job, jeg selv har haft, var nogle år som vikar i hjemmeplejen og weekendvagt på et plejehjem.

Her stod jeg med ansvaret for andre menneskers liv og velvære. Det var både fysisk og psykisk hårdt. Langt mere opslidende end at arbejde inde på Christiansborg. Men alligevel var lønnen lav, og arbejdstiden for stresset.

Jeg husker især en eftermiddag på plejehjemmet, hvor jeg hjalp en beboer i tøj. Fra det ene øjeblik til det andet blev hendes øjne helt tomme. Jeg kunne se, at den var gal. Hun havde fået en lille blodprop i hjernen. Lægen kom og gav hende medicin. Efter noget tid var blodproppen heldigvis passeret, og hun kom til bevidsthed igen.

Lyset i et menneskes øjne kan forsvinde fra det ene sekund til det andet. Vi kan alle sammen blive ramt af sygdom og ulykke.

Det er derfor, vi har brug for et stærkt fællesskab. Det er derfor, vi har brug for dygtige, omsorgsfulde og veluddannede sosu'ere, læger og socialrådgivere. Det er derfor, kammerater, at vi skal værne om vores velfærdssamfund! Og det er derfor, det er så vigtigt, at de offentligt ansatte har sagt: nok er nok!

Vi skal sammen forvandle systemets kolde skulder til fællesskabets udstrakte hånd. Vi skal tage os ekstra godt af dem, der syge eller har mistet arbejdet. Vi skal have revet kontanthjælpsloftet og aktiverings-helvedet ned.

Og i den forbindelse har jeg to gode nyheder til jer: Den ene er, at et flertal af danskerne ønsker en ny politisk kurs! Og den anden er, at vi har mulighed for at påvirke kursen ganske snart, når vi skal have et valg. Og det valg er vigtigt.

Vi skal have sendt Sophie Løhde og Lars Løkke på en lang selvbetalt spisepause. Og så skal vi have Mette Frederiksen med på at rydde op efter de reformer, som hun selv stod i spidsen for, da hun var beskæftigelsesminister.

I Enhedslisten er vi klar. Lad os komme i gang med det oprydningsarbejde, som Danmark sådan trænger til. Lad os komme i gang med at styrke fællesskabet!

Imod markeds kræfter og individualisme

Og nu vil jeg gerne tale lidt om parallelsamfund, der står uden for fællesskabet ...

For det bekymrer mig, at der her i landet er politikere med en nærmest religiøs besættelse af markeds kræfter og individualisme, der lever i parallelsamfund og ikke forstår, hvad det vil sige at være en del af et fællesskab.

Politikere som Troels Lund Poulsen og Inger Støjberg, der udviser en truende, aggressiv og kontrollerende adfærd over for dele af befolkningen. Ikke mindst de mennesker, der har mistet deres arbejde.

Politikere som Anders Samuelsen og Sophie Løhde, der er blevet forført og radikaliseret af farlige neoliberale tanker – og som nu terroriserer vores velfærdssamfund.

Vi har naturligvis religionsfrihed her i Danmark. De har lov til at tilbede Margaret Thatcher og markedets usynlige hånd.

Men de skal holde deres markeds-fundamentalisme for dem selv. De skal holde fingrene fra vores velfærd! Og de skal saftsuseme holde fingrene fra vores fællesskab!

-

For når verdensfjerne neoliberale fanatikere leger med finansministeriets store regnemaskine, så går det ud over mennesker i den virkelige verden.

Når Sophie Løhde og co. sætter alle kræfter ind på at ødelægge det offentlige, så private virksomheder kan få snablen ned i kommunekassen, så går det ud over fællesskabet – og ikke mindst de svageste i vores samfund.

For det er virkelige mennesker, der bliver ramt ude i jobcentrene. Det er virkelige mennesker, der bliver ramt ude i asylcentrene. Det er virkelige mennesker, der befinder sig på kanten af samfundet pga. sygdom og nedskæringer, der bliver ramt.

Vi skal ikke acceptere, at liberalister terroriserer og smadrer vores velfærdssamfund! Vi vil have en stærk offentlig sektor og eje tingene i fællesskab!

I solidaritetens ånd, har jeg lavet et exit-program i tre punkter til borgerlige politikere, der skal hjælpes ud af egoismen og tilbage ind i fællesskabet:

Punkt 1: De skal have faste rammer i hverdagen. Vi kan starte med at nedlægge moderniseringsstyrelsen og få afskaffet ministerpensioner, for det er ikke pænt at ødelægge det for andre, mens man selv skraber til sig.

Punkt 2: Vi må sørge for, at de borgerlige politikere også føler sig som en del af fællesskabet: Vi må minde dem om glæden ved fælles folkeskoler, daginstitutioner, gratis sundhed osv.

Punkt 3: Vi må sørge for, at de borgerlige politikere får sig nogle ordentlige venner. Jeg er sikker på, at hvis Lars Løkke brugte mindre tid på at hænge ud med Kvotekongerne og fik sig nogle venner, der fx var folkeskolelærere, så ville meget se bedre ud i det her land. Og hvis jeg skal sige det på en måde som Lars Løkke vil kunne forstå. Så vil jeg tro at han kan få en god pris på en feriebolig gennem Danmarks Lærerforening. Hvis lærerne får en ordentlig arbejdstidsaftale.

Det var de tre hovedpunkter, men det er naturligvis også vigtigt med forebyggelse:

Hvis vi vil undgå for mange navlebeskuende egoister i vores samfund, må vi præge hinanden og vores børn i den rigtige retning. Mange voksne og børn tilbringer fx mere og mere tid bag skærmen – fjernsyn, ipad, smartphone. Derfor bekymrer det mig, når borgerlige politikere vil slå Bamse og Kylling og onkel Reje ihjel – og erstatte dem med privatiseret reklamebefængt skod-TV.

I en tid med *fake news*, facebook-skandaler og Donald Trump er det vigtigere en nogensinde med stærke og troværdige public service-medier. Både til børn, unge og voksne. Vores fælles medier og DR er helt afgørende for at formidle viden, kultur og dansk sprog og præge vores børn på en god måde.

Der er råd

Og hvis de borgerlige påstår, at der ikke er råd til hverken public service-TV eller en ordentlig løn til sosu'er og sygerplejersker, så lad mig lige pege på et enkelt område, hvor der kan spares milliarder.

Med det nye forsvarsforlig bliver der pumpet milliarder af kroner i krudt, kugler og kampfly. 66 milliarder bare til kampflykøbet.

Man skulle tro, at Claus Hjorth stadig levede under Den kolde krig. Men helt ærligt, det er en dyr og farlig kurs at kaste Danmark ind i et nyt våbenkapløb.

Tænk hvor mange liv der kunne spares, hvis vi i stedet brugte kræfterne på at forebygge krig og klimakrise og styrke vores velfærd.

Vi kan insistere på, at noget af den velstand, der er i vores samfund, skal bruges på kortere arbejdstid. På et ordentligt socialt sikkerhedsnet. På en grøn omstilling, der er så ambitiøs, at vi ikke bare kan være det bekendt overfor vores børn og børnebørn, men også kan være stolte.

Og vi er slet ikke færdige med at slås for flere kollegaer og en fair løn til de offentligt ansatte.

Afrunding:

I disse år står vi som samfund over for helt nogle fundamentale valg:

- Valget mellem egoisme og solidaritet.
- Valget mellem konkurrencestat og velfærdssamfund.
- Valget mellem liberalisme og socialisme.

I Enhedslisten er vi ikke i tvivl: Vi vælger solidaritet, velfærdssamfund og socialisme.

Vi vælger kort sagt: Fællesskabet.

Og det er netop det, vi er samlet for at fejre i dag: fællesskabet.

Det er det, 1. maj handler om.

For ingen kan ændre verden alene. Men sammen kan vi.

Rigtig god kampdag!